

## Η πνευματική παιδεία του Γένους (3ο Μέρος)

[/ Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown



Αφού μεταμορφωθούν με την αγιότητα του Παναγίου Πνεύματος οι δούλοι του Θεού φέρουν ως ιμάτιο το άκτιστο φως της θείας χάριτος το οποίον πολλές φορές απαστράπτει και εξωτερικά, διότι όλη η ύπαρξή μας δέχεται το πλήρωμα του αγιασμού. Πολλά παραδείγματα παλαιότερων και νέων πατέρων της Εκκλησίας μας βεβαίωσαν αυτήν την ενέργεια του θείου φωτισμού. Το Γεροντικό αναφέρει τους Αββά Παμβώ, Αββά Σιλουανό και τον Αββά Σισώη, των οποίων έλαμπε το πρόσωπο όπως ο ήλιος. Αλλά και νεώτεροι στην εκκλησιαστική ιστορία, όπως ο Συμεών ο νέος Θεολόγος, Σεραφείμ του Σάρωφ και στις ημέρες μας Σιλουανός ο Αθωνίτης, ο αείμνηστος Γέρων Ιωσήφ ο Ησυχαστής, ο Αρχιμανδρίτης Σωφρόνιος και πολλοί άλλοι τους οποίους ο Κύριός μας γνωρίζει.



Εκείνο το οποίο γνωρίζουμε από τους συγχρόνους μας πατέρες και συστήνουμε ανεπιφύλακτα είναι ο προγραμματισμός στη ζωή μας. Όπου δεν υπάρχει

πρόγραμμα, η ζωή μοιάζει με όχημα χωρίς τιμόνι. Ο προγραμματισμός στη ζωή των λογικών όντων δόθηκε από το Δημιουργό αμέσως μετά τη δημιουργία τους, με τις θείες εντολές. Τί άλλο είναι οι εντολές παρά τα προγράμματα που έδωσε ο Θεός, με τα οποία η λειτουργία της ζωής καθίσταται ασφαλής και επιτυχής; Όσοι άνθρωποι φύλαξαν τα προγράμματα (εντολές) παρέμειναν ακέραιοι και υγιείς κοντά στον Θεό, ενώ όσοι δεν τα φύλαξαν ξέπεσαν από την υγιή θέση τους και τον Θεό, στον όλεθρο και την καταστροφή. Τραγικά παραδείγματα είναι ο πρώην Εωσφόρος και τώρα σατανάς, αλλά και οι πρόγονοί μας Αδάμ και Εύα, οι οποίοι εξορίστηκαν από τη ζωή, τον Θεό και τη βασιλεία του και κατάντησαν αυτοί και οι απόγονοί τους στην κοιλάδα του κλαυθμώνος και των άλλων δεινών!

Χρειάζεται άλλη αξιόπιστη μαρτυρία για τη σημασία του προγραμματισμού στη ζωή μας; Και στην ασταθή και άτακτη νεολαία το πρόγραμμα και οι κανόνες κρατούν την ευταξία. Και στις συνοδείες των Ιερών Μονών κανένας άλλος παράγοντας δεν δημιουργεί την άριστη ευταξία και αρμονία παρά ο προγραμματισμός και οι κανόνες των τυπικών. Και στις πολυμελείς και ιδανικές οικογένειες η ευταξία και ο προγραμματισμός γεννά την αρμονία και συμφωνία της ζωής. Κανένας λοιπόν να μη ζει χωρίς προγραμματισμό, διότι όπου υπάρχει ακαταστασία και ταραχή, ο Θεός αποχωρεί· και όπως λέει και η Γραφή, *«ο Ιησούς είχε φύγει απαρατήρητος εξαιτίας του πλήθους που ήταν μαζεμένο εκεί»* (Ιω. 5, 13).

Όταν ζει κάποιος σύμφωνα με το ευαγγέλιο, σημαίνει ότι ο Θεός Λόγος ακτινοβολεί σ' αυτόν το θείο και άκτιστο φως του. Και αν συνεχίσει να ζει σύμφωνα με το θείο θέλημα, θα τον μεταμορφώνει σιγά-σιγά ο Κύριός μας με το φως του διότι θεότητα και φως είναι αδιαίρετα. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον οι άγιοί μας περιβάλλονται στις εικόνες τους με φωτοστέφανο. Δεν υπάρχει αγιότητα χωρίς φως και φως χωρίς αγιότητα. Δικαίως ο Ιωάννης αναφωνεί *«το φως έλαμψε μέσα στου κόσμου το σκοτάδι μα το σκοτάδι δεν το δέχτηκε»* (Ιω. 1, 5). Αφού ο άνθρωπος εξέπεσε από τον Θεό και έγινε θνητός, το βασίλειο του θανάτου τον κυρίευσε και αυτό είναι η τραγική μοίρα του στον κόσμο.

Ο ουμανισμός, το ευρωπαϊκό «παιχνίδι της ρουτίνας» μέσα στον μύλο του θανάτου, είναι η φοβερότερη τραγωδία που μπορεί να συμβεί, όταν ο άνθρωπος συζεί με την αμαρτία και το θάνατο. Πράγματι, εάν η απέραντη φιλανθρωπία του Θεού Λόγου δεν διατηρούσε το λογικό φως της χάριτός του, θα έχαναν τελείως τα λογικά τους και οι ελάχιστοι ευαίσθητοι άνθρωποι μέσα στις φρικαλεότητες του κόσμου. *«Το φως, ο Χριστός, ήλθε στον κόσμο, οι άνθρωποι όμως αγάπησαν περισσότερο το σκοτάδι παρά το φως, γιατί οι πράξεις τους ήταν πονηρές. Κάθε άνθρωπος που πράττει έργα φαύλα μισεί το φως και δεν έρχεται στο φως, γιατί φοβάται μήπως φανούν τα έργα του και κριθούν»*

(Ιω. 3, 19-20).

Είναι γνωστό ότι υπάρχει κάποια μυστική ταύτιση σκότους και διαβολικού κακού. Από εδώ εξηγείται το μίσος του σκότους και του κακού προς ό,τι είναι φωτεινό και καλό. «Όποιος κάνει πράξεις σύμφωνες με την αλήθεια του Θεού, αυτός έρχεται στο φως· έτσι θα φανεί πως οι πράξεις του έχουν γίνει από υπακοή στον Θεό»(Ιω. 3, 21).

Όταν ο Κύριός μας ως Θεάνθρωπος μας επισκέφθηκε με τη δική μας φύση που προσέλαβε αναμάρτητη, μας λυπήθηκε που είμαστε τότε βυθισμένοι στο σκοτάδι της αμαρτίας και του θανάτου και μας προσκάλεσε κοντά του ως κουρασμένους και απελπισμένους. «Ελάτε σ' εμένα όλοι όσοι κοπιάζετε κι είστε φορτωμένοι, κι εγώ θα σας ξεκουράσω»(Ματ. 11, 28.). «Εγώ είμαι το φως του κόσμου· εκείνος που με ακολουθεί δεν θα πλανιέται μέσα στο σκοτάδι, αλλά θα έχει το φως που φέρνει τη ζωή»(Ιω. 8, 12). Στ' αλήθεια ο άνθρωπος που περπατά χωρίς Χριστό μέσα στο θέατρο και τις σκιές, δηλαδή τον κόσμο, «δεν γνωρίζει που πηγαίνει»(Ιω. 12, 35).

Για να βρει και να μάθει πού πηγαίνει και ποιος δρόμος οδηγεί από αυτόν τον κόσμο στον άλλον, πρέπει να γίνει υιός φωτός, με την πίστη στον Χριστό, ο οποίος είναι το φως του κόσμου. Για το θέμα αυτό ο Κύριός μας λέει: «Εγώ ήρθα στον κόσμο σαν το φως, έτσι ώστε όποιος πιστεύει σ' εμένα να μη μείνει στο σκοτάδι» (Ιω. 12, 46). Ο Θεός είναι η τέλεια αγιότητα και το απόλυτο φως. Γι' αυτό «δεν υπάρχει σ' αυτόν καθόλου σκοτάδι»(Α' Ιω. 1, 5) Και εμείς είμαστε μαζί του, «εάν ζούμε μέσα στο φως, όπως ο Θεός είναι φως»(Α' Ιω. 1, 7).

*(Γέροντος Ιωσήφ, Εκ του θανάτου εις την ζωήν, Ψυχωφελή Βατοπαιδινά 3, σ. 65-74, σε μεταφορά στην νεοελληνική γλώσσα)*